

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Consid. de voluntate propria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

11. Si optio daretur intellectum tuum cum Angelico intellectu permutandi; promptè id faceres; cur tergiversaris voluntatem tuam cum divina permutare?

CONSIDERATIO
DE VOLUNTATE PROPRIA.

1. Voluntas propria si cesset, infernus non erit, teste S. Bernardo, cur ergo tu clavem ad infernum non ultro abjicis?

2. Si facere voluntatem tuam malam tam dulce tibi videretur, quàm dulce erit illam relinquere, & voluntatem Dei facere, quæ optima est, & non nisi optima velle potest?

3. Beati in cœlis sine ullo vestigio proprii velle, aut nolle vivunt, & tamen summam lætitiã habent; quis ergo durum dicat, voluntatem propriam abnegare?

4. Si in eo, in quo quis deliquit, justè punitur, cur te, qui per voluntatem peccasti, non in voluntate quoque per abnegationem illius insigniter castigas?

5. Unusquisque fugientem Famulum sectatur, & in Jus suum asserit; cur tu fugientem voluntatem non insequeris, & ad Deum reducis, maximè cum plurius interfit Dei, quàm tuã, eam reduci?

6. Si Deus tibi omnipotentiam suam communicare vellet, an non odio haberes illum, qui te ab hoc beneficio impedit? cur ergo voluntatem tuam amas, quæ impedit, ne idem cum Deo velle & posse habeas?

7. Si ad publicum rogam damnatus, privatim capite plectereris, an non hanc gratiam magni beneficii loco duceres, promptèque acceptares? cur ergo ob peccata tua ad æternos ignes damnatus, non libenter caput, id est, propriam voluntatem amittis, maximè cum ob tale factum merearis æternum & beatè vivere?

8. Si Filium aut alium hominẽ, quem in tua potestate haberes, à Directore ipsi dato malè regi videres, mox hoc remitto alium ei constitueres; cur ergo non & te ipsum advertens pessimè à propria voluntate regi, meliorem tibi directorem, nempe divinam voluntatem constituis?